

Інформаційний бюлетень ЕнергоФакти

Випуск 14

Жовтень 2013 року

У ВИПУСКУ

«Смажені факти» з атомної труби

На ЮУАЕС завершилося комплексне інспекційне обстеження готовності енергоблоку №1 до експлуатації в надпроектний термін

Радіаційний стан у 30-кілометровій зоні ЮУАЕС

НОВИНИ

На ЮУАЕС завершилося комплексне інспекційне обстеження готовності енергоблоку №1 до експлуатації в надпроектний термін

10 жовтня на Южно-Українській АЕС завершилося комплексне інспекційне обстеження готовності енергоблоку №1 до експлуатації в надпроектний термін. Комісія на чолі з Першим заступником голови Державної інспекції ядерного регулювання України - головним державним інспектором з ядерної та радіаційної безпеки Михайлом Гашевим упродовж 4-х днів перевіряла повноту, достовірність і відповідність фактичному стану справ, інформації, представленій НАЕК «Енергоатом» для внесення змін до ліцензії на право здійснення діяльності на етапі життєвого циклу «експлуатація ядерної установки ЮУАЕС» стосовно продовження терміну експлуатації енергоблоку №1. Також перевірялась наявність умов для виконання заявленої діяльності.

Окрім представників ДІЯРУ до складу комісії входили керівники та провідні фахівці інших центральних органів виконавчої влади: Державної екологічної інспекції, Департаменту запобігання надзвичайним ситуаціям і держнагляду Державної служби з НС, територіального управління Держгірпромнагляду в Миколаївській області, управління з охорони важливих державних об'єктів штабу Головного управління Внутрішніх військ МВС, територіального управління Державної санітарно-епідеміологічної служби. У якості експертів до перевірки було залучено фахівців Державного науково-технічного центру ядерної та радіаційної безпеки. На підсумковій нараді комплексного обстеження був присутнім також Перший віце-президент - технічний директор НАЕК «Енергоатом» Олександр Шавлаков.

Перед підписанням остаточного документа за результатами цільової перевірки, заслуховувалися звіти членів комісії, які підтвердили, що технічний стан першого енергоблоку дозволяє його експлуатувати в надпроектний термін за умови, що всі заявлені роботи будуть виконані за графіком. Підбиваючи підсумок, Михайло Гашев зазначив: «Акт інспекційної перевірки я підписав, але всі мають розуміти, що роботи залишається ще чимало. Якщо всі заходи будуть виконані в строк, експлуатацію блоку в грудні продовжити реально». Виконуючи обов'язки генерального директора ВП ЮУАЕС Вячеслав Кузнецов у свою чергу сказав, що Южно-Українська АЕС серйозно готувалася до цього моменту і позитивні оцінки комісії не можуть не радувати. «Вони відповідають нашим прагненням і цілям, а також обсягам виконаних робіт», - зазначив він.

Проведення комплексного цільового обстеження перед продовженням експлуатації енергоблоку виконується відповідно до Закону «Про дозвільну діяльність у сфері використання ядерної енергії».

Вигляд Ташлицької ГАЕС і Южно-Української АЕС з висоти пташиного польоту

«Смажені факти» з атомної труби

Страх і недовіра - від незнання. Чи небажання знати. Люди - завжди люди. Вони схильні вірити в першу чергу «чорним» сенсаціям. Так уже в нас повелося, що найнадійніше радіо - сарафанове, а найдостовірніші дані - з черги. Якщо ж інформацію від ОБС («одна баба сказала») підкріплено на газетних сторінках чи в інтернетному блозі - тут вже і поготів усі сумніви геть.

За 30 років своєї історії Южно-Українська АЕС не раз ставала об'єктом пустих вигадок і перекручування фактів. Серед останніх «хітів» - радіоактивний потіл, що сиплется на голови жителів 30-кілометрової зони, відбір усього стоку річки Південний Буг для охолодження атомних енергоблоків і ціла низка інших свіжих «смажених фактів».

Усе це говорить про те, що прийшов час вкотре звернутися за роз'ясненнями до фахівців. Пропонуємо вашій увазі їх коментарі до уривків зі сторінок преси та Інтернету.

«Неприємно осознать, что даже при безаварийной работе на твою голову постоянно сыпется радиоактивный пепел с труб трех энергоблоков атомной электростанции; что вместе с продувочными водами водоема-охладителя атомной станции (Ташлыкского водохранилища) на наши поля и в наши водопроводы попадают не только станционные радионуклиды, но и поднятые со дна водопадками Ташлыкской ГАЭС их чернбыльские собратья; что вместе с далеко не чистым воздухом, водой и продуктами в наши организмы попадают радиоактивные элементы, вызывая онкологические заболевания не только у стариков, но и у детей». (Преступности. НЕТ, март 2013 года).

Дмитро СОКОЛОВ, заступник головного інженера з ядерної та радіаційної безпеки ВП «Южно-Українська АЕС»:

- Читати такі висловлювання в пресі без посмішки неможливо. Завжди замислюєшся, чого прагнув досягти автор, опублікувавши таке "яскраве" висловлювання? Можливо, прославитися гучними фразами чи відвернути увагу громадськості від справжніх екологічних, соціальних і політичних проблем нашого регіону? Напевно, ми ніколи не дізнаємося правдивої відповіді на це питання. Безпека ВП «Южно-Українська АЕС» неодноразово розглядалася і обговорювалася в засобах масової інформації та підтверджувалася періодичними інспекціями Міністерства охорони здоров'я, Державною інспекцією ядерного регулювання України, експе-

тами Міжнародного агентства з атомної енергії та Всесвітньої асоціації операторів АЕС. Закладена та реалізована концепція глибоко ешелюваного захисту, а також статистика спостережень за радіаційною обстановкою на проммайданчику, у санітарно-захисній зоні та в зоні спостереження Южно-Української атомної станції, яка здійснюється за допомогою системи радіаційного контролю впродовж 30 років її експлуатації, дозволяє зробити висновки, що радіаційна обстановка навколо ВП ЮУАЕС перебувала й надалі перебуватиме в тому ж стані, що й до пуску першого енергоблоку. І немає передумов для погіршення радіаційного стану довкілля навколо атомної станції. Інформація про рівень безпеки та виробничу діяльність ВП ЮУАЕС постійно розсилається за 140 адресами споживачів (друковані й електронні ЗМІ, органи самоврядування, інформаційні агентства, служби МНС і ін.), а також надається представникам громадськості особисто під час проведення круглих столів - зустрічей з керівниками та фахівцями ВП ЮУАЕС. Якщо розглядати вплив природного радіаційного фону на організм людини, то необхідно зазначити, що радіонукліди розсіяні в природі та містяться в будь-якому з об'єктів, що нас оточують, неважливо живий він чи неживий. Випромінювання цих радіонуклідів разом з космічним випромінюванням створює природний радіаційний фон. Ми вже звикли до цифр 10-14 мікрорентген на годину (мкР/год.), що відповідає 0,10-0,14 мікросверта на годину (мкЗв/год.), і знаємо, що це норма для більшості

територій. Знаємо й те, що на висоті 10 км (висота польоту цивільних літаків) атмосфера гірше захищає від космічних променів і тому фон там сягає 200-250 мкР/год. (2,0-2,5 мкЗв/год.). Але не всі знають, що на Землі є місця, де природний фон значно вищий, і це не створює для їх мешканців жодних проблем. Розглянемо причини цього феномену. Земними джерелами випромінювань є більше 60 природних радіонуклідів. Основний внесок до дози зовнішнього опромінення вносять гамма-випромінюючі нукліди радіоактивних сімейств урану та торію, а також калій-40. У тих місцевостях, де вміст торію і урану в ґрунті підвищений, спостерігаються радіаційні аномалії. Ось приклади: Франція - у низці районів середній фон сягає 2 мкЗв/год. (у 20 разів більше "звичайного" фону). В середньому 7 мільйонів французів отримують за рік дозу природного випромінювання, що в 1,5-2 рази перевищує середньосвітову. Райони з таким рівнем радіації є в Італії, США, Швеції, на Мадагаскарі, вулканічних островах Тихого океану. У Росії також існують території з підвищеним природним фоном - наприклад, деякі райони Алтаю та Карелії. Індія (штат Керала) - 7000 людей мешкають у районі з середнім фоном 0,43 мкЗв/год. Тут уздовж прибережної смуги зустрічаються місця виходу на поверхню монацитових пісків, що містять близько 10% по масі торію-232 та продуктів його розпаду. Більше 100 тисяч жителів штатів Керала та Мадрас живуть в умовах середньорічного фону 0,14-3,2 мкЗв/год. Бразилія (штати Еспіріту-Санту і Ріо-де-Жанейро) - вздовж Атлантичного узбережжя потужність дози коливається від 1 до 10 мкЗв/год., досягаючи на морських пляжах 20 мкЗв/год. Іран (м. Рамсер) - є ділянки, де потужність дози через високій вміст урану у воді коливається від 0,7 до 50 мкЗв/год. Це далеко не всі "гарячі точки", але ви бачите, що для Землі вони цілком природні. Чи небезпечно проживання в таких регіонах? Згідно з висновками вчених Всесвітньої та Панамериканської організації охорони здоров'я: "не виявлено впливу відносно підвищеного фону на смертність від онкопатологій, на частоту уроджених аномалій, відхилень у фізичному розвитку, індекс плодючості жінок, частоту спадкових патологій, дитячу смертність, співвідношення статей і частоту спонтанних абортів". Більше того, отримання додаткової дози радіації може виявитися корисним для організму. Дійсно, радіоактивні джерела (наприклад, радонові ключі) дарують людям

Продовження на 2 сторінці

Продовження. Початок на 1 сторінці

здоров'я, сприяють зняттю нервової напруги, загоєнню ран, лікуванню захворювань опорно-рухового та дихального апарату. Порівнюючи індивідуальні дози опромінення населення аномальних ("гарячих") зон з квотою дози опромінення населення, яке проживає в зоні спостереження АЕС, що регламентується "Нормами радіаційної безпеки України" (НРБУ-97), ми бачимо, що їх доза перевищує дозу, отриману від АЕС: Франція - у 333 рази; Індія (штати Керала і Мадрас) - у 23 і до 533 разів; Бразилія (штати Еспіріту-Санту та Ріо-де-Жанейро) - уздовж Атлантичного узбережжя - у 166 і до 1666 разів, морські пляжі - в 3333 рази; Іран (м. Рамсер) - у 177 і до 8330 разів.

«...Отбор практически всего стока реки для охлаждения энергоблоков АЭС привел к тому, что Черное море начало впадать в реку Ю.Буг». (Преступности. НЕТ, март 2013 года).

Наталія БУЙНОВСЬКА,

начальник відділу охорони навколишнього середовища ВП "Южно-Українська АЕС":

- Згідно з даними спостережень гідрологічного поста на р.Південний Буг нижче греблі Олександрівської ГЕС, профіль дна річки в цій точці знаходиться на відмітках від -1,5 до -2,5 м від рівня Балтійської системи (тобто, нижче рівня Чорного моря, який приблизно дорівнює рівню Балтійського). Звідси випливає, що в меженний період, коли приплив ріки мінімальний, у разі постійних стійких південно-західних вітрів можливий нагін води з Чорного моря в Дніпро-Бузький лиман і далі в р.Південний Буг. Це природне явище не залежить від роботи Южно-Українського енергокомплексу. Наявність Олександрівського водосховища дозволяє в меженний період року підтримувати мінімальний санітарно-екологічний попуск на рівні 17,0 м³/с при тому, що мінімальна витрата річки Південний Буг буває нижчою від цього значення. Наприклад, у серпні 2012 року вона складала 3,68 м³/с. У такі періоди санітарний попуск забезпечується за рахунок води, закумуляованої в Олександрівському водосховищі в періоди весняних паводків. Що стосується звинувачень у «відборі практично усього стоку річки»... Приведу лише декілька цифр. За останні три роки середня витрата Південного Бугу складала: у 2010 році - 70,8 м³/с, в 2011-му - 52,7 м³/с і в 2012-му - 40,8 м³/с. При цьому на підживлення Ташлицького ставка-охолоджувача АЕС використовувала в 2010 році - 2,8 м³/с, 2011-му - 1,92 м³/с і в 2012-му - 2,02 м³/с. Як показує статистика, приплив води в річку з року в рік зменшується. Її витрата в нижній течії Південного Бугу скорочується не за рахунок діяльності атомної станції, оскільки відбір води усі ці роки залишався практично незмінним. Більше того, як свідчать наведені цифри, у 2011 та 2012 роках він зменшився в порівнянні з 2010-м.

«...Поднятые на 95 метров над Южным Бугом 86 млн куб. метров водоема-охладителя атомной станции (которые подтопили не только промплощадку ЮУАЭС, но и прилегающие к ней некогда лучшие в мире черноземы) висят над голой, угрожая 95 метровыми цунами». (Преступности. НЕТ, март 2013 года).

Павло ВІРИЧ,

начальник управління капітального будівництва ВП «Южно-Українська АЕС»: - Ташлицьке водосховище з основною та тимчасовою греблями входить до складу основних гідротехнічних споруд 1-ої черги будівництва Южно-Української АЕС і призначене для створення необхідного об'єму води для технічного водопостачання ЮУАЕС. З моменту введення в експлуатацію у 1981 році водосховище експлуатується при нормальному підпірному рівні 99,5 м, його об'єм складає 86 млн м³. Нижче Ташлицького водосховища на р.Південний Буг розташоване Олександрівське водосховище, яке використовується як нижнє водоймище Ташлицької ГАЕС і веде сезонне регулювання стоку для водокористувачів Миколаївської області. Нині воно експлуатується при нормальному підпірному рівні 16,0 м. Таким чином, Ташлицьке водосховище знаходиться вище Олександрівського на 83,5 м. Хочу зазначити, що постійна і тимчасова греблі Ташлицького водосховища за критеріями надійності віднесені до першого класу і є надійними гідротехнічними спорудами. Постійну греблю кам'яно-накидного типу виконано з гірської маси, щебеня, піску та суглинку. Ядро греблі складає суглинок, перехідну зону - пісок і щебін, а в основі виконано глибоку завісу цементації. Відмітка гребеня дамби - 102,3 м. Постійна гребля Ташлицького водосховища призначена для створення водойми-охолоджувача для ЮУАЕС. Тимчасову земляну греблю з верхньою відміткою 105 м виконано з суглинку та призначена для відсікання Ташлицького водосховища від верхнього водоймища Ташлицької ГАЕС. Нормальний підпірний рівень верхньої водойми Ташлицької ГАЕС складає 103,0 м, тобто, він вищий від аналогічного рівня Ташлицького водосховища на 3,5 м. Персонал ВП ЮУАЕС виконує постійне спостереження за показами контрольно-виміральної апаратури, встановленої в тілі дамби Ташлицького водосховища, ведуться спостереження за фільтраційними витратами та за станом гребель. У рамках продовження терміну експлуатації енергоблоку №1 Южно-Української АЕС у 2012 році виконано розрахункове обґрунтування сейсмостійкості постійної греблі Ташлицького водосховища. У результаті визначено, що її сейсмостійкість з точки зору несучої здатності та деформативності під час подальшої експлуатації забезпечена запасом стійкості, що перевищує норми сейсмостійкості, встановлені для майданчика Южно-Української АЕС за максимального розрахункового землетрусу. Що стосується підтоплення проммайданчика ЮУАЕС і «прилеглих до нього колись кращих у світі черноземів», то, дійсно, заповнення Ташлицького водосховища в 1981 році призвело до запланованої та узгодженої ще на стадії проектування зміни гідрогеологічних умов (підпору та підвищення рівнів підземних вод) у прибережній частині водосховища та на межиріччі балки Ташлик р.Південний Буг. Спостерігалось незначне підтоплення прилеглих до водосховища територій. Ширина зони підтоплення складала 50-100 м, та іноді у відгалуженнях балок доходила до 200-350 м. Нині рівень ґрунтових вод стабільний. Спостереження за його коливаннями на території майданчика Южно-Української АЕС і прилеглих зон виконуються щокварталу спеціалістами відділу охорони навколишнього середо-

вища ЮУАЕС, починаючи з 1992 року. За більш ніж 20-річний період спостережень середньорічні коливання рівня ґрунтових вод складають 0,1-0,5 м. Прибережна захисна смуга Ташлицького водосховища складає 50 метрів (відповідно до статті 88 Водного кодексу України), вона обнесена лісовими насадженнями та перебуває у власності Южно-Української АЕС. За межами прибережної захисної смуги Ташлицьке водосховище не чинить впливу на сільськогосподарську діяльність.

«С первого месяца пуска произошло 465 незначительных аварий на Южно-Украинской АЭС. Да, эти аварии имеют нулевой уровень опасности, но они есть. Лидером по аварийным ситуациям оказался первый и самый «старший» энергоблок - 180 случаев. Второй энергоблок в аварийности получил серебряную медаль - 148. Третий, «самый младший», занял последнее почетное место - 137 случаев». (НикВести, январь 2013 года).

Олександр КОКОЗА,

начальник служби відомчого нагляду та пожежної безпеки ВП «Южно-Українська АЕС»:

- Відразу скажу, що, відповідно до встановленої класифікації, фраза "незначні аварії" - некоректна. Термін "аварія" тлумачиться як значна подія, пов'язана з викликом у навколишнє середовище радіоактивних речовин. У письмових звітах комісії, які проводили розслідування причин виникнення порушень у роботі ВП ЮУАЕС, протягом усіх років її експлуатації подій, класифікованих як "аварія" не зафіксовано. Існує класифікація порушень: аварія, подія, технологічне порушення, відхилення, незначна подія, подія, що не розвинулася і т.д. Думаю, немає потреби детально зупинятися на визначенні кожного терміну, нехай цим займаються фахівці. Вважаю, жителів міста атомників і регіону в роботі АЕС більше цікавлять наслідки порушень, що сталися. Іншими словами, чи є перебої в подачі електроенергії до лікарень, навчальних закладів, житлових будинків, установ і підприємств регіону, і чи є підвищення радіаційного фону внаслідок порушення, що сталося в роботі обладнання атомної станції. Коментуючи наведену цитату, зазначу, що всі електростанції, які виробляють електроенергію, об'єднані в енергетичну систему України, і порушення в роботі устаткування нашої АЕС не відбиваються на постачанні електроенергії населенню та промисловим підприємствам, - за рахунок роботи інших електростанцій. Радіаційний контроль параметрів довкілля в зоні спостереження здійснюється за допомогою постійних вимірів, у тому числі й на постах радіаційного контролю. Достовірність отриманих даних перевіряється органами державного нагляду. Безпека АЕС знаходиться під їх суворим контролем. Додайте до цього незалежний контроль міжнародних організацій. Ведення протиаварійної роботи, тобто роботи, спрямованої на зниження кількості порушень, - пріоритетний напрямок діяльності атомної станції. За згаданий період кількість порушень в роботі ВП ЮУАЕС знижується. Якщо в 1993 році було зафіксовано 37 порушень, то 2012 році - 4. Що стосується першого енергоблоку, значна частина складного обладнання, яке

було встановлено тут, раніше в атомній енергетиці не застосовувалася. Тому доводилося усувати конструкторські, проектні, монтажні недоліки, уточнювати вимоги інструкції з ліквідації порушень на енергоблоці. Прийняті інженерні рішення надалі були застосовані під час будівництва інших блоків АЕС. Сьогодні ми продовжуємо роботу з підвищення надійності функціонування наших енергоблоків. З метою зменшення кількості порушень у роботі обладнання ВП ЮУАЕС виконано і продовжує виконуватись велика кількість заходів щодо реконструкції та модернізації устаткування.

«...Необходимо добиться того, чтобы после выработки загруженного топлива первый энергоблок ЮУАЭС был выведен из эксплуатации НАВСЕГДА без бессмысленной траты денег на продление его работы». (Преступности. НЕТ, март 2013 года).

Ігор КРАВЧЕНКО,

заступник головного інженера з продовження терміну експлуатації та інжинірингу ВП "Южно-Українська АЕС": - Спираючись на міжнародний досвід, можна констатувати, що орієнтовні витрати на будівництво нового енергоблоку становлять близько 60-80 млрд грн або 5-7 млрд €. За нашою оцінкою, витрати на продовження терміну експлуатації енергоблоку №1 складуть приблизно 3500 грн на 1 кВт встановленої потужності або 3,5 млрд грн в цілому, що становить близько 5% від вартості будівництва нового енергоблоку. У 2012 році виробіток електроенергії енергоблоком №1 склав 6524,1 млн кВт•год. на суму 1,4 млрд грн. Таким чином, витрачені на продовження його терміну експлуатації гроші енергоблок зможе заробити менш ніж за три роки, при цьому поповнювати державну казну та випускати недорогу електроенергію.

«Специалисты цеха радиационной безопасности Южно-Украинской атомной станции говорят, что концентрации долгоживущих нуклидов и радионуклидов йода-131 в воздухе санитарно-защитной зоны и зоны наблюдения вокруг ЮУАЭС остаются увеличенными по сравнению с постоянными фоновыми значениями». (Преступности. НЕТ, март 2013 года).

Дмитро СОКОЛОВ,

заступник головного інженера з ядерної та радіаційної безпеки ВП "Южно-Українська АЕС":

- Під час проведення інтерв'ю з працівниками ЦРБ необхідно уточнювати їх кваліфікацію та компетентність у питаннях впливу АЕС на довкілля, а також сам факт того, що це працівник ЦРБ, а не представник партії «зелених» та не належить до тих, хто виступає проти атомної енергетики, оскільки вище приведена інформація недостовірна і є наклепом. Згідно зі звітом "Радіаційна обстановка навколо Южно-Української АЕС у передпусковий період (зняття нульового фону)", виконаним Інститутом ядерних досліджень АН УРСР, Інститутом Біофізики МОЗ СРСР і Миколаївською обласною санепідстанцією в період 1976-1980 рр., і подальшими регулярними вимірами, концентрація довгоживучих нуклідів і радіонуклідів йоду-131 у повітрі санітарно-захисної зони та зони спостереження ВП ЮУАЕС перебуває на рівні природних значень, вимірних до пуску АЕС.

Друкуються з продовженням.

Радіаційний стан у 30-кілометровій зоні ЮУАЕС

За даними лабораторії зовнішньої дозиметрії цеху радіаційної безпеки Южно-Української АЕС у вересні 2013 року основні радіаційні параметри навколишнього середовища перебували в наступних межах:

Радіаційний фон на місцевості

Радіаційний фон, мкР/год ¹	За вересень 2013 р.	До пуску АЕС	Гранично допустимий
На проммайданчику ЮУАЕС	18	18	59
У 30-км зоні спостереження ЮУАЕС	11	11	Не нормується
Контрольний пост в с. Рябоконеве (33,5км від ЮУАЕС)	11	11	

Середньодобові викиди радіоактивних речовин

Середньодобові викиди радіоактивних речовин	Інертні радіоактивні гази (ІРГ)	Йод-131	Суміш довгоживучих радіонуклідів (ДЖН)
Фактичний викид, Ки/добу ²	0,60	0,00000295	0,00000178
Допустимий викид, Ки/добу	1215	0,11	0,02
Відсоток від допустимого рівня	0,049	0,003	0,009

¹Рентген (Р) - одиниця вимірювання експозиційної дози. 1 Р відповідає дозі гамма-випромінювання, при якій в 1 см³ повітря утворюється 2х10⁹ пар іонів. 1 Р = 2,58х10⁻⁴ Кл/кг.
²Беккерель (Бк) - одиниця радіоактивності: 1 Бк дорівнює 1 ядерному перетворенню за секунду.
³Кюрі(Ки) - одиниця радіоактивності: 1 Ки = 3,7х10¹⁰ Бк.

Засновник: адміністрація ВП "Южно-Українська АЕС"
 ДП НАЕК "Енергоатом"
 Адреса: Відділ роботи з громадськістю та засобами масової інформації, ВП "Южно-Українська АЕС", м. Южноукраїнськ, Миколаївська обл., 55000.
 Розповсюджується безкоштовно

Начальник відділу роботи з громадськістю та засобами масової інформації ВП ЮУАЕС
 Володимир Зернопольський
 Дизайн та верстка - Олександр Пелюх

При використанні інформації посилання на джерело обов'язкове
 Відділ роботи з громадськістю та засобами масової інформації ВП ЮУАЕС
 Тел.: (05136) 5-64-44, 4-11-61, 2-86-69
 Факс: (05136) 2-18-35
 Електронні адреси: oinfo@sunpp.atom.gov.ua
 smi@sunpp.atom.gov.ua

Бюлетень надруковано в ТОВ "Южполіграфсервіс".
 Адреса: вул. Доброхотова, 19а, м. Херсон,
 Херсонська обл., 73001
 Тираж 51 000 примірників. Замовлення №